

Το μεγάλο παιχνίδι στα Βαλκάνια

κάποιες τελικές σκέψεις

Οπως είχαμε αναφέρει και στο προηγούμενο σημείωμά μας, είναι πολύ πιθανόν πλέον, ο τελικός στόχος της Νέας Τάξης στα Βαλκάνια να είναι η επικυριαρχία και ο έλεγχος της Μαύρης Θάλασσας, των Στενών και του Αιγαίου, περιοχών που ελέγχονται κύρια από την

**Του Μάνου Δανέζη
Επίκουρου Καθηγητή
Πανεπιστημίου Αθηνών**

Τουρκία και την Ελλάδα μέσω μιας πλήρους αποστρατικοποίησης τους. Ενα δεύτερο συμπέρασμα στο οποίο είχαμε καταλήξει ήταν ότι οι μελλοντικές ανακατατάξεις στην περιοχή δεν θα υλοποιηθούν μέσω των συνθηκών της Λωζάνης και του Μοντρέ, των οποίων αναμένουμε και την τυπική κατάργηση.

Όλα τα προηγούμενα, τα οποία σημειώναμε ήδη από το 1988 σε εκτενές άρθρο στον ημερήσιο τύπο, θα φάνταζαν ίσως αδιανόητα αν δεν είχαμε τις πρώτες ενδείξεις υλοποίησής τους, τις οποίες θα προσπαθήσουμε να αναφέρουμε εν συντομία.

α. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι ο κ. Μητσοτάκης, όχι βέβαια με δική του θέληση, χωρίς κανένας να του το ζητήσει είχε προτείνει μονομερή αποστρατικοποίηση της Ελληνικής Θράκης, γεγονός που πανικόβαλε την στρατιωτική ηγεσία, η οποία συμπλήρωσε ότι αυτό μπορούσε ίσως να γίνει μόνο αν η Τουρκία απέσειρε τα δικά της στρατεύματα πέραν των Στενών.

Η υλοποίηση ενός τέτοιου προγράμματος θα δημιουργούσε όμως μία ημιαυτόνομη Θράκη, γεγονός που φοβίζει και την Τουρκία, η οποία βεβαίως μπορεί να υποθέσει μια μελλοντική ίδρυση στην περιοχή, ενός ορθόδοξου Βατικανού, το οποίο βέβαια δεν θα ελέγχεται από την Ελλάδα, αλλά ίσως από κάποια υπερδύναμη που θα μπορεί να της φράζει κατά το δοκούν τον δρόμο προς την πολιτισμένη Ευρώπη, και τους Ευρωπαίους φανατικούς φίλους της.

β. Ενα δεύτερο γεγονός που δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας είναι τα γεγονότα που ακολούθησαν την σύγκρουση των δύο ελληνικών πλοίων στα Στενά. Το γεγονός αυτό προσπάθησε να το χρησιμοποιήσει η Τουρκία προκειμένου να ανατρέψει φανερά την συνθήκη του Μοντρέ και να αποκόψει την δίοδο των εμπορικών πλοίων της Ρωσίας. Η αντίδραση βέβαια της Ρωσίας υπήρξε βίαια, αλλά και μόνο το μέγεθος και η ποιότητα των συμφερόντων που θα μπορούσαν να εξυπηρετήσουν τέτοιου είδους ατυχήματα, θα πρέπει να μας βάζουν σε σκέψεις.

γ. Δεν θα πρέπει εξάλλου να θεωρούμε μεμονωμένο γεγονός, και ανεξάρτητο από τα προηγούμενα τις Τουρκικές προκλήσεις ενάντια στο Πατριαρχείο.

Στο θέμα αυτό θα πρέπει να εκφράσουμε την αγωνία μας για την υγεία του Οικουμενικού Πατριάρχη, και

αυτό διότι από την βιολογική του ύπαρξη εξαρτάται τόσο η ειρήνη στην περιοχή, όσο και η έναρξη των διαδικασιών ελέγχου της Ορθοδοξίας από ξένα σχεδιαστικά κέντρα, με σκοπό να την χρησιμοποιήσουν σαν μοχλό ανάπτυξης των σχεδίων της Νέας Τάξης στην περιοχή.

Πέρα όμως από τα στενά πλαίσια του θέματος του σημειώματός μας, μετά το ταξίδι του προθυπουργού στις ΗΠΑ, θα θέλαμε να ξαναεπισημάνουμε κάποιες προβλέψεις που είχαμε κάνει πριν πολλούς μήνες από αυτήν την στήλη. Είχαμε τονίσει τότε:

α. Δεν πρέπει να αγνοούν οι Ευρωπαίοι φίλοι μας ότι αν αυτοί δεν θέλουν, υπάρχουν άλλοι διεθνείς παράγοντες που μπορούν να προτείνουν στην Ελλάδα ρόλους στην περιοχή που διασφαλίζουν τα Εθνικά της συμφέροντα (ΛΙΜΑΝΙ Ιανουάριος 94).

β. Θα πρέπει να καταλάβει η Ευρώπη ότι αν χωθεί για την η Ελλάδα, πολύ σύντομα θα δει την κοινωνία αλλά και την οικονομία της να καταρρέει κάτω από την ασφυκτική οικονομική και ενεργειακή πολιορκία των ΗΠΑ και της αναπτυσσόμενης Ρωσίας (ΛΙΜΑΝΙ Σεπτέμβριος 93)

γ. Όταν ενοποιηθεί το αμερικανικό προγεφύρωμα στη Νότια Βαλκανική, με την Λέσχη της Μαύρης Θάλασσας. Ελλάδα ασφαλώς θα υπάρχει, Ευρωπαϊκή Ένωση όμως όχι (ΛΙΜΑΝΙ Σεπτέμβριος 94)